

מ"ת 5771/12/22 - משה בן משה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 5771-12-22 מדינת ישראל נ' בן משה

לפני	כבוד השופט אברהם הימן
המבקש	משה בן משה
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה להתיר את יציאתו של המבקש מבית המעצר בכלא "ניצן" אל בית העלמין בחולון לצורך עלייתו לקברה של אחותו ז"ל, אשר נפטרה בשנת 2010 (תאריך עברי: ז' באדר), והשתתפותו באזכרה לזכרה ביום 28.2.23 בין השעות 09:30-14:00, כשהוא מלווה בארבעה מפקחים (שלושה בני משפחה ורוב הקהילה).

רקע דיוני

המבקש נתון בעת הזו במסגרת בקשה למעצר עד תום הליכים, במעצר עד להחלטה אחרת על פי החלטה מיום 4.12.22 עת הוגש נגדו כתב האישום יחד עם בקשה למעצרו.

משפטו של המבקש אוחד עם משפטם של שניים נוספים ביום 4.1.23.

כתב האישום המתוקן נגד המבקש מייחס לו עבירות של סחיטה בכוח, תקיפה בחבורה כדי לבצע פשע וגרימת חבלה ופגיעה בנסיבות מחמירות. על פי עובדות כתב האישום, הגיע המבקש ביום 6.10.22 יחד עם שני הנאשמים הנוספים (להלן - "החבורה") שהיו חמושים באקדחים אל קיוסק בו עבד המתלונן. החבורה נכנסה לקיוסק, תקפה את המתלונן וסחטה אותו בכוח ובאימים כדי להניעו לעזוב את הקיוסק. בתוך כך, היכה המבקש את המתלונן בחזהו ובגופו ואחז בצווארו ובפניו, כאשר נאשם 3 דחף את המתלונן ונאשם 2 איגפו מן העבר השני. המתלונן הזיז את ידו של המבקש מפניו, אז סטר המבקש בפניו של המתלונן והטיחו אל הדלפק. המתלונן ניסה להימלט מהחבורה אולם נאשם 2 חסם את דרכו. בהמשך אחז המבקש יחד עם נאשם 3 בבגדי המתלונן, והשניים הטיחו את המתלונן על המדפים, חבטו בו והפילוהו ארצה. בהמשך לכך, פנה המבקש לעברו של חתנו של המתלונן שעבד בקיוסק, חבט בראשו מספר פעמים,

הדפו לכיוון הקופה ומנע ממנו לעבור. במקביל לכך, המתלונן הוציא סכין מכליו והתרומם מן הארץ כשהסכין בידו. אז, שלפו נאשמים 2 ו-3 את אקדחיהם ודרכו אותם לכיוון המתלונן. נאשם 3 ירה באקדחו לכיוון דלפק הקופה והמשיך וירה שני קליעים ברגלי המתלונן. לאחר הירי, חבט המבקש באגרופו בראשו של חתנו של המתלונן ובעוד המתלונן שרוע על הארץ נמלטה החבורה מהמקום. כתוצאה מהירי נגרמו למתלונן פציעות וחבלות חמורות בשתי רגליו שהצריכו שני ניתוחים ואשפוז.

על פי הנטען בבקשת המעצר, עד למעצרו ביום 29.11.22 הסתתר המבקש, ומעצרו בוצע בעת ששהה בחדר במלון בנתניה ששכר עבורו אחר וכשהמבקש מתייצג בשם "יניב". כמו כן צוין כי לנאשם עבר פלילי הכולל 5 הרשעות קודמות בגין עבירות נשק, אלימות, סחיטה באיומים, רכוש, סמים ועוד וכי ריצה ארבעה מאסרים לתקופות ממושכות.

הליך המעצר בעניינו של המבקש קבוע כעת למתן החלטה בשאלת קיומן של ראיות לכאורה ליום 5.3.22.

ביום 20.2.23 הגיש המבקש את בקשתו הנדונה.

ביום 26.2.23 התקיים לפני דיון במהלכו שמעתי את טיעוני באי כוח הצדדים.

טיעוני הצדדים

המבקש טוען בבקשתו שבכתב כי מאז פטירתה של אחותו ובמשך כל שנה נטל על עצמו לקיים את אירוע האזכרה כמי שמשמש כראש המשפחה עקב נכותו הפיזית של אביו. באת כוחו עמדה בטיעוניה על החשיבות המיוחדת ביציאתו של המשיב מהמעצר לצורך קיום האזכרה לאחותו גם בשנה זו וטענה כי ניתן לאיין את המסוכנות המיוחדת למבקש בפיקוח האנושי המוצע ובקביעת ערבויות.

המשיבה מתנגדת לבקשה. בנימוקי התנגדותה עמדה באת כוחה על המסוכנות הגבוהה שיש לייחס למבקש והפנתה לעברו הפלילי ולמידע מודיעיני חסוי. כמו כן טענה כי התרת יציאתו של המבקש לחופשה אינה עולה בקנה אחד עם עילות המעצר ותכלית המעצר וכי אירוע האזכרה של אחות המבקש אינה מהווה נסיבה יוצאת דופן ובין היתר משום שלא מתחייבת נוכחותו הפיזית של המבקש. בתוך כך נטען כי קיים חשש ממשי להימלטותו של המבקש מהדין ולא ניתן ליתן במבקש כל אמון.

עמדת שב"ס

לתגובת המשיבה צורפה התייחסות שירות בתי הסוהר לפיה לא ניתן להעריך כוונותיו של המבקש לבריחה מהדין וכי תיקו שלילי.

דין והכרעה

לאחר שנתתי דעתי למכלול השיקולים הצריכים לעניין, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות.

באי כוח הצדדים הפנו, כל אחד, בטיעוניו להלכה שנקבעה בבש"פ 5857/17 **מדינת ישראל נ' קורובקוב** (15.8.17) (להלן: "עניין קורובקוב"). בעניין זה עמד בית המשפט העליון על הכלל לפיו אין לאפשר לעצור לצאת ממתקן הכליאה לצורך השתתפות באירוע משפחתי ועל האפשרות לסטות ממנו במקרים יוצאי דופן (ראו גם בש"פ 5102/21 **מדינת ישראל נ' פלוני** (2.8.21), פסקה 9). עוד התווה בית המשפט העליון בעניין קורובקוב את המסלול הדיוני המתאים לבקשת עצור לצאת לאירוע משפחתי החורג מהוראות פקודת הנציבות בעניין יציאה בליווי שב"ס, שלא על דרך של ליווי סוהרי שב"ס. בתוך כך נקבע כי הדרך האופטימלית היא נקיטה ב"מסלול משולב" בו על העצור לפנות לשב"ס ולהודיע על כוונתו להגיש בקשה לעיון חוזר שתכליתה יציאתו לחופשה. פנייה זו תאפשר לשב"ס לגבש עמדה ובכך יוחש הטיפול בבקשתו של העצור לעיון חוזר.

עניינו של המבקש ביציאה לאזכרת אחותו ז"ל שנפטרה לפני כ- 12 שנים אינו בא בגדר המקרים המנויים בפקודת הנציבות "הוצאת אסיר באבטחה מבית הסוהר" מס' 04.40.01 מיום 1.1.07, וממילא לא נדרש מיצוי הליך מנהלי מול שירות בתי הסוהר.

יש לבחון, אפוא, את בקשתו של המבקש במסגרת הליך של עיון חוזר.

למבקש מיוחסות עבירות אלימות חמורות שגרמו לתוצאות קשות, מכאן נגזרת מסוכנות גבוהה.

מסוכנותו זו מתעצמת לנוכח עברו הפלילי של המבקש הכולל, בין היתר, הרשעה משנת 2019 בעבירה של רכישה - החזקה של נשק שלא כדין בגינה נדון ל- 15 חודשי מאסר בפועל והרשעה משנת 2016 בעבירות של איומים, תקיפה סתם על ידי שניים או יותר, סחיטה באיומים וקשירת קשר לעשות פשע בגינה נדון ל- 44 חודשי מאסר.

לא להאמין מצטרף המידע המודיעיני החסוי שהוצג לפני ואשר, מטבע הדברים, לא ניתן לפרט על אודותיו, אולם מדובר במידע רלוונטי המעצים אף הוא את המסוכנות המיוחסת למבקש.

לצד המסוכנות, קיים בסיס ממשי לחשש להימלטות המבקש מהדין, וזאת לנוכח העובדות המתוארות בכתב האישום על הסתרתו של המבקש ושהותו בבית מלון תחת שם שאינו שלו. באת כוח המבקש טענה אמנם כי הזמנת החדר במלון על ידי "יניב" בוצעה על ידי סוכן נסיעות בשם יניב איפרגן, אלא שהמסגרת העובדתית הרלוונטית לדיון בשלב זה היא עובדות כתב האישום.

איני מקל ראש ולב בחשיבות שיש בהשתתפות אח באזכרה לזכרה של אחותו, אלא שעם כל ההבנה לרצונו של המבקש, אני סבור כי הצטברות הנתונים בעניינו, מסוכנות גבוהה וחשש ממשי להימלטות מן הדין מטים את הכף לדחיית

הבקשה.

אני דוחה את הבקשה.

החומר המודיעיני החסוי שנמסר לעיוני על ידי באת כוח המשיבה יישמר בכספת שבמזכירות בית המשפט במעטפה נפרדת ויימסר לנציג המשיבה לפי דרישה.

החומר שנמסר לעיוני על ידי באת כוח המבקש יישמר אף הוא בכספת שבמזכירות בית המשפט במעטפה נפרדת ויימסר לבאת כוח המבקש על פי דרישה.

המזכירות תעביר החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, ה' אדר תשפ"ג, 26 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.